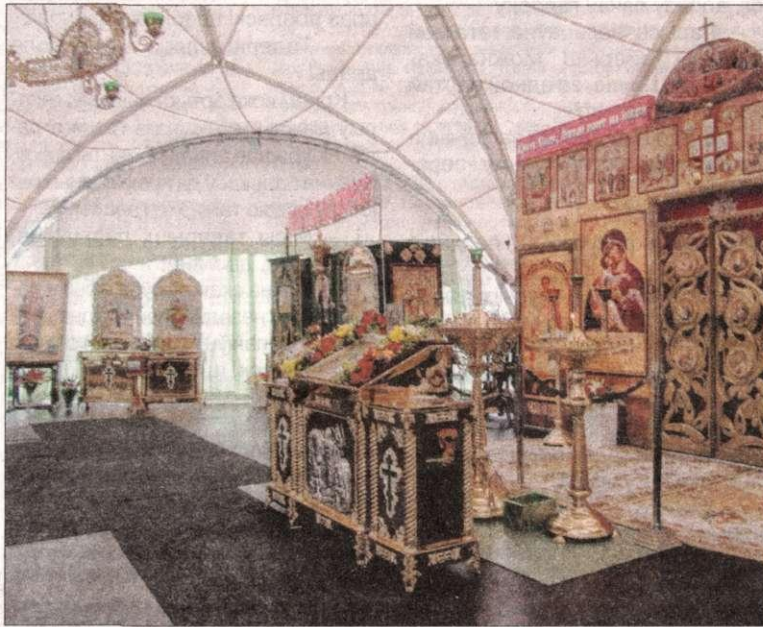

Прыццягальная сіла

БЫВАЕ, калі ў сэрцы дакор, калі зразумееш, што нешта згубіў, кудысьці спазніўся, штосьці прамінуў, і гэтага якраз так не хапала доўгія гады. І калі раптам тое нешта знаходзіцца, то перажываеш бурліваю радасць сустрэчы...

Такую моцную радасць перажыла і я, калі ўпершыню пераступіла вароты храма-шатра, названага ў гонар святых блаверных князёў мурамскіх Пятра і Фяўроніі. Чуткі аб тым, што на ўзлеску каля горада Пінска, у новым мікрараёне «Вясёлкавы», пачалося будаўніцтва яшчэ адной царквы, мяне толькі радавалі. Але наведзець новабудулю не ўяўляла цікавасці: яна не адзіная ў горадзе. Я ў той час была прыхаджанкай Свята-Варварынскай царквы і была ўпэўнена, што ёй не здраджу. Толькі жыццё непрадказальнае. Памянялася маё месца жыхарства, храм-шатёр аказаўся бліжэй. Пра яго даўно ішлі захапляльныя водгукі. Дзеля цікавасці я вырашыла, што ў найбліжэйшы выхадны зраблю туды экскурсію. І чым бліжэй падыходзіла, тым глыбей пераконвалася: такое нязвычайнае для храма відовішча перад вачыма, што накрывала гарачая хваля здзіўлення і захаплення. У сэрцы запёк дакор аб тым, што я спазнілася. І спазнілася, як высветлілася, на чатыры з паловай года.

Працяг гісторыі

Дзякуючы распачатым службам і ахвяраванням прыхаджан мала-памалу папаўнялася царкоўная казна. І ва ўсім малітоўна звяртаючыся да ласкі Бога і просячы бласлаўлення Уладзікі, настаецель Аляксандр стаў актыўна дзейнічаць. Цікавая ідэя шатра нарадзілася ў бацюшкі падчас паездак. Праўда, з назвай храма на той момант не вызначыліся: Уладзіка прапаноўваў — Святатроіцкі, але людзі прасілі святых заступнікаў сямі — Пятра і Фяўроніі: у новых

У храме на мармуровай дошцы 1280 імёнаў бязвінна забітых жыхароў чатырох вёсак. Звінелі званы храма-помніка, своеасаблівай «свечкай памяці» стала супольная малітва за літургіяй, якую ўзначаліў кіраўнік маладзёжнага аддзела Пінскай епархіі, настаецель храма святых блаверных князёў Пятра і Фяўроніі іерэй Аляксандр Сыцэвіч. На сумеснай малітве

як многія збыліся і, магчыма, упершыню ў жыцці спрабуюць скласці пальцы рукі ў трохперсе і паднесці да лба.

Карэктывы, на жаль, нечакана ўнёс 2020 год, перацягнуў цяжар і ў наступны, 2021-ы. Запаланіў ковід, прымусіў прыстасоўвацца да новых абставін: былі адменены ўсе масавыя мерапрыемствы.

Кожны чалавек усё сваё жыццё спадзяецца на божую літасць — дапамогай тым, хто меў патрэбу ў спачуванні і суперажванні. У храме-шатры былі праведзены дабрачынныя кірмашы «Дапамога пінскім медыкам». Міма не прайшоў ніхто: хто аказаў грашовую дапамогу, а хто забяспечыў патрэбным матэрыялам. І год таму пад скляпеннямі храма спантанна створаны рукадзельніцамі і майстрыхамі клуб «Прыхаджаначка»: заўзята, на хаду асвойвалі новую прафесію швачкі. Выкрывалі і шылі са спанбонду ахоўныя касцюмы. Заставаліся нават у начную змену. І з красавіка да чэрвеня 2020 года ў гарадскія бальніцы і паліклінікі было перададзена 115 літраў антысептыку, больш за 150 камбінезонаў, 82 халаты, 4 тысячы масак, бахілы, шапачкі, нарукаўнікі. Частка сабраных грошай на дабрачынным кірмашы «Пабудуем храм разам» была перададзена пінскім медыкам.

Хай пандэмія прыціхла, клуб «Прыхаджаначкі» яшчэ больш згуртаваўся, развівае сваю дзей-

кірмаш з продажам выпечкі на пачатак збору сродкаў на праектны каштарыс пад будаўніцтва. Нават падчас пандэміі нераўнадушныя прыхаджане не пажадалі чакаць лепшых часоў, неслі паслушэнства, збіраючы сродкі не толькі ў горадзе і сваім раёне, але і па суседніх. І ў лютым 2021 года адбылася прэзентацыя праекта новага храма. Закупілі метал на купал, за работу ўзяліся майстры.

У ноч з 21 на 22 чэрвеня 2022 года, у Дзень усенароднай памяці ахвяр Вялікай Айчыннай вайны, моладзь Пінскай епархіі збірала на акцыю «Дарогамі памяці». Злёт пачаўся з экскурсіі ў этнаграфічны музей у вёску Бабровічы Івацэвіцкага благачыння. Там з нецярпеннем шосты год запар чакаў сустрэчы з моладдзю пісьменнік, краязнаўца і этнограф Веніямін Мікалаевіч Бычкоўскі, ураджэнец Уфы, які ў сярэдзіне 90-х пасяліўся ў Бабровічах. І, вывучыўшы гісторыю палескага краю, стварыў на сваёй сядзібе этнаграфічны музей, храм-помнік святой Параскевы Пятніцы. У храме на мармуровай дошцы 1280 імёнаў бязвінна забітых жыхароў чатырох вёсак. Звінелі званы храма-помніка, своеасаблівай «вечкай памяці» стала супольная малітва за літургіяй, якую ўзначаліў кіраўнік маладзёжнага аддзела Пінскай епархіі, настаецель храма святых блаверных князёў Пятра і Фяўроніі іерэй Аляксандр Сыцэвіч. На сумеснай малітве

